

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.627/2021/9/II.

A felperes:

Felperes1, cím6

A felperes képviselője:

Bihary, Balassa Ügyvédi Iroda, cím3, ügyintéző: dr. Bihary Tibor Aurél ügyvéd

Az alperes:

Alperes1, Cím1.

Az alperes képviselője:

Dr. Csóka Velmira Ügyvédi Iroda, Cím5, ügyintéző: dr. Csóka Velmira ügyvéd

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 27.P.20.379/2020/10.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (Százezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 400.000 (Négyszázezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 540.000 forint + áfa, összesen 685.800 forint perköltséget, valamint külön felhívásra az államnak 300.000 forint kereseti illetéket.

[2] Ítéletének indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 2:42. § (1) bekezdésére, a 2:43. § e) és g) pontjára, a 2:46. §-ára, továbbá a 2:48. §-ára.

[3] A felperes pontosított keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes megsértette a személyiségi jogait, azon belül a magántitokhoz, a személyes adatok védelméhez, valamint a képmáshoz- és a hangfelvételhez való jogát. A fenti jogsértésekre tekintettel kérte kötelezni az alperest, hogy adjon számára elégtételt oly módon, hogy a jogsértő cikk megjelenésével azonos módon és elhelyezésben, a portál internetes oldalon - fizetett hirdetésként - jelentesse meg a saját költségén az alábbi szöveget: „A portál internetes oldalon dátum-én „cikk címe” figyelemfelhívó címmel és a cikkhez kapcsolódó, engedély nélkül felvett videofelvétel elérhetőségének (internetes linkjének) közzétételével megsértette Felperes1 személyiségi jogait, amelyért a tartalom elhelyezőjeként és nyilvánosságra hozójaként bocsánatot kérek tőle.”

Kérte kötelezni az alperest 5.000.000 forint sérelemdíj, valamint annak dátum1 napjától járó törvényes kamata megfizetésére, valamint perköltsége megállapítását.

[4] Rögzítette, miszerint a felperes a keresetében a portál blogon megjelent „cikk címe!” címmel megjelent cikk címét és az ott megadott két új internetes link elérhetővé tételét sérelmezte. Nem azt sérelmezte, hogy az alperes az nemzetiség közösségi oldal oldalra, a portál1, illetve az nemzetiség1 videómegosztóra, a portál2-re elhelyezte a per tárgyát képező videót, hanem a portál internetes oldalon megjelent, általa rövid cikknek nevezett írást és a két új internetes elérhetőség nyilvánosságra hozatalát.

[5] A felperes által sem vitatottan az alperes nem szerkesztője, nem kiadója a portál hírportálnak, jogviszonyban nem állnak, ezért az alperes nem a tartalom elhelyezője és nyilvánosságra hozója, így elégtételadására és a bocsánatkérés megjelentetésére sem kötelezhető.

[6] A felperes maga hivatkozott arra, hogy minden, egyszer az internetre felkerült tartalom bárki számára hozzáférhetővé válik, így azzal, hogy az alperes az nemzetiség közösségi oldal oldalra, illetve az nemzetiség1 portal2-re oldalra elhelyezte a per tárgyát képező videót, az bárki, akár a portál hírportál számára is elérhetővé vált. Mindezekre figyelemmel a keresetet elutasította.

[7] A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

[8] Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben tartalma szerint elsődlegesen annak megváltoztatását és a keresetének való helyt adást, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[9] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének megállapításai hibásak. A tényállítása az volt, hogy az alperes dátum-én újra elhelyezte az interneten a per tárgyát képező videót két helyre, az nemzetiség közösségi oldal oldalra és egy nemzetiség1 videómegosztó oldalra, továbbá az, hogy a portál még aznap csak úgy tudhatta hírként közölni, hogy ismét felkerült az internetre a videó, ha ezt az alperes tájékoztatásul közölte a hírportállal. Az alperes elismerte, hogy a kérdéses videofelvétel internetes elérhetőségét, linkjét nyilvánosságra hozta az nemzetiség közösségi oldalon, csak azt vitatta, hogy ezt jogszerűtlenül tette.

[10] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásával ellentétben valószínűsítette, hogy az alperes a videó elérhetőségét közölte a hírportállal, amikor kifejtette, hogy más ésszerű magyarázat nincs arra, hogy a portál honnan szerzett tudomást pár órán belül arról, hogy a gyakorlatilag végtelen világhálón ismét megtalálható a kérdéses videó, történetesen épp az nemzetiség közösségi oldal egyik oldalán. Az az állítása, hogy az nemzetiség közösségi oldal oldalra feltett videó nyitóképe alatt található Alperes1 név és a felvétel időpontja egyértelmű bizonyítéka, hogy a videót az alperes helyezte el. Elméletileg valóban bárki számára hozzáférhető lehet az interneten egy feltett elérhetőség, feltéve, hogy célzottan éppen az nemzetiség közösségi oldalon keresgél és rátalál az alperes oldalára. A perbeli esetben a nagyobb nyilvánosság az által vált lehetővé, hogy a portál nyilvánossá tette a linket, ami viszont nem valósulhatott volna meg órákon belül, csak akkor, ha az alperes ehhez valamilyen segítséget nyújtott, azaz abban közreműködött.

[11] Mindezek alapján megalapozatlanul jutott arra az elsőfokú bíróság, hogy mivel nem az alperes jelentette meg a linket a portál-n és mivel amúgy sincs a hírportálhoz köze, nem tud a portál helyett elégtételt adni, vagy bocsánatot kérni. Az alperes nem is a portál-n való megjelenésért tartozik felelősséggel, hanem az nemzetiség közösségi oldalon való megjelentetésért és azért, hogy erről tájékoztatta a portál -t.

[12] A felperes a fellebbezési határidő lejárta után fellebbezés kiegészítése elnevezéssel nyújtott be beadványt, melyhez csatolta a városi Járásbíróság ügyszám számú végzését.

[13] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a költségeinek megtérítését kérte.

[14] Álláspontja szerint a felperes fellebbezése nem felel meg a Pp. előírásainak. A fellebbezés kiegészítése pedig egyrésztől elkésett, másrésztől a Pp. 373. § (2) bekezdése meghatározza, hogy mely esetben kerülhet sor a fellebbezésben új tény állítására. A másodfokú eljárásban a felperes nem igazolta, nem is valószínűsítette, hogy mikor és milyen formában jutott a tudomására a városi Járásbíróság büntetővégzése. Az új tény elbírálása esetén a felperesre kedvezőbb ítéletet ezen határozat nem eredményezhetett volna, mert az nem az alperesre vonatkozik.

[15] A felperes fellebbezése arra irányul, hogy a másodfokú bíróság azért állapítsa meg a felelősségét, mert dátum. napján elhelyezte a videót az nemzetiség és nemzetiség1 videómegosztó oldalon, azonban a felperes kereseti kérelme nem ez volt. A kereseti kérelme arról szólt, hogy a portál internetes oldalon dátum. napján megjelent egy cikk és egy elérési út, melynek közzétételével az alperes megsértette a felperes jogait.

[16] Az elsőfokú bíróság ítélete helyesen tartalmazza, hogy a felperes nem bizonyította, még csak nem is valószínűsítette, hogy a portál-n megjelent internetes elérhetőségi link az ő közreműködésével került az internetes hírportálhoz. A perben nem lehetett teljes bizonyossággal megállapítani, hogy a felperes ténylegesen mit sérelmez, mert a kereseti kérelme nem arról szólt, hogy azzal sértette meg a felperes személyiségi jogait, hogy az nemzetiség és nemzetiség1 video megosztó oldalakra elhelyezte a pornóvideót. A felperes a nagy nyilvánosságot egyébként nem is az ő terhére látja megállapíthatónak, azt a portál internetes oldalnak rója fel.

[17] A felperes a kereseti kérelmét előadta, lehetősége volt a keresetváltoztatásra, az alperes személyének megváltoztatására. A kereseti kérelmét a másodfokú eljárásban már nem

változtathatja meg. A kereseti kérelem tartalma és az alperes személyének megjelölése a felperes kizárólagos hatáskörébe tartozik. Amennyiben a felperes a kereseti kérelmét nem megfelelően, például ellentmondásosan adja elő, vagy az alperes személyét nem jól jelöli meg, annak következményeit viselnie kell.

[18] Előadta, hogy a felperesről, mint közéleti szereplőről készült pornóvideó valós tényeket tartalmaz. A felperes közéleti szereplősége különösen a választási kampányban fokozott érdeklődést vált ki az állampolgárok részéről, mint a tisztségjelöltnek a közügyek vitelében való alkalmassága tekintetében. Ezen alkalmasság egyik fontos eleme a politikus felperes erkölcsiségének megítélése a választópolgárok által.

[19] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[20] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott.

[21] A személyiségi jogi perekben a felperesnek egyértelműen meg kell jelölnie, hogy az alperes mely magatartásával, mely személyiségi jogát sértette meg. Amennyiben a felperes a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szankció alkalmazását (is) kéri, akkor a Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontja szerint ennek megfelelően szükséges azt határozott kereseti kérelemként feltüntetnie, megjelölve azt, hogy az alperes mely magatartása, mely személyiségi jogát sértette meg.

[22] A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy a Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontja szerinti, a bíróság döntésére irányuló határozott kereseti kérelem feltüntetésén felüli, további kötelezettséget ír elő a 170. § (2) bekezdés c) pontja a kereseti kérelmet megalapozó tények feltüntetésének megkívánásával. Téves azon felperesi jogi álláspont, amely a 8. sorszámú beadvány második oldal 3. pontjában került kifejtésre, mely szerint a bíróság azt vizsgálja és azt állapítja meg, hogy az alperes megsértette-e a személyiségi jogait. Annak részletezése, hogy az alperes a felperes mely személyiségi jogait és milyen magatartással sértette meg, már a határozat indokolási körébe tartozik. Ezzel ellentétben a felperesnek az a kötelezettsége a Pp. 170. § (2) bekezdése a) pontja alapján, hogy a fenti tartalmi kritériumoknak megfelelően terjessze elő a határozott kereseti kérelmét. Ez a perben a jogsértés megtörténtének megállapításra irányuló kereseti kérelem vonatkozásában nem valósult meg. A felperes ugyanis a keresetpontosítást követően is annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a személyiségi jogait, ezen belül a magántitokhoz, a személyes adatok védelméhez, valamint a képmáshoz és hangfelvételhez való jogát. Azonban az nem tartalmazta azt, hogy bíróság ez irányú döntését mely alperesi magatartás vonatkozásában kérte.

[23] Azon felperesi álláspontot, miszerint elegendő a kereseti kérelmet megalapozó tények előadása során hivatkozni a jogsértő magatartásra, a saját perbeli nyilatkozatai is hibássá teszik. A felperes a fellebbezésben az a) pontban, a tényállítása során arra hivatkozik, hogy az alperes az nemzetiség közösségi oldal oldalra és egy nemzetiség1 videómegosztó oldalra is feltette a videofelvétel elérhetőségét, később azonban az e) pontban, és az ezt követő második bekezdésben már csak az nemzetiség közösségi oldalon való megjelentetésre hivatkozik.

[24] A felperesi kereseti kérelem nem kellő határozottságát támasztja alá az, hogy az 5. sorszám alatti keresetpontosításában, az 1. sorszámú ismételt előterjesztett keresetlevél 4.2. pontjában a képmáshoz és hangfelvételhez való jog védelmére vonatkozóan ezen jogok esetében a jogsértő magatartást abban jelölte meg, miszerint: „A kereset F/2 hivatkozásában megjelenített videofelvétel, amely engem jelentet meg és amelyet beleegyezésem nélkül használt fel a cikk írója”. A 4.7. pontban a személyiségi jog megsértése vonatkozásában jogsértő magatartásként a videofelvételnek az nemzetiség közösségi oldal oldalra, illetve az nemzetiség1 videómegosztó oldalra elhelyezését is megjelöli, azonban ezen pontban a jóhírnevének megsértésére hivatkozik, mely kereseti kérelmétől később elállt.

[25] A másodfokú bíróság a fentiek következtében egyetértett azon alperesi állásponttal, miszerint a felperes által előterjesztett kereseti kérelmek nem voltak a bírósági joggyakorlat által megkívánt mértékben kellően egyértelműek. Az alperes ezen kifogását már az írásbeli ellenkérelmében is jelezte. Habár a kereset közlését megelőzően az elsőfokú bíróság kétszer is visszautasította a keresetlevelet, azok valójában nem a megállapításra vonatkozó kereseti kérelem határozottságának hiányára vonatkoztak.

[26] A jogsértés megtörténtének megállapítására irányuló kereseti kérelemből nem állapítható meg, hogy a felperes mely alperesi magatartás vonatkozásában állította a megnevezett személyiségi jogainak megsértését. Azonban a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja szerinti felróhatóságtól független szankció alkalmazása iránti kereseti kérelemnél azt tüntette fel, miszerint kéri „kötelezni az alperest, hogy adjon számára elégtételt oly módon, hogy a jogsértő cikk megjelenésével azonos módon és elhelyezésben, a portál internetes oldalon fizetett hirdetesként jelentesse meg a saját költségén az alábbi szöveget: „A portál internetes oldalon dátum-én „cikk címe” figyelemfelhívó címmel és a cikkhez kapcsolódó engedély nélkül felvett videofelvétel elérhetőségének (internetes linkjének) közzétételével megsértette Felperes1 személyiségi jogait, amelyért a tartalom elhelyezőjeként és nyilvánosságra hozójaként bocsánatot kérek tőle.”

[27] Ezen elégtételadásként megjelölt kereseti kérelem alapján helytállóan döntött úgy az elsőfokú bíróság, hogy a felperes kereseti kérelme - jelen perben - annak megállapítására irányult, hogy a portál blogon megjelent cikk címe” címmel megjelent cikk címe és az ott megadott két új internetes link elérhetővé tétele volt a jogsértő alperesi magatartás.

[28] Ezen sérelmezett alperesi cselekmény megvalósulását a felperes azonban nem bizonyította, sőt ezzel a saját előadása is ellentétes. Egyrészt abban a körben, hogy az alperes nem szerkesztője, nem működtetője a portál internetes oldalnak, továbbá, hogy az internetre felkerült adattartalom bárki által megismerhető, bárki által felhasználható.

[29] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásával kapcsolatosan rámutat arra, hogy nem tartotta indokoltnak, hogy a Pp. 369. § (4) bekezdése szerint anyagi pervezetést végezzen. Jelen perben ugyanis egy nem kellő határozottsággal előterjesztett, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára irányuló kereseti kérelem egyik - a perbeli nyilatkozatok alapján helytálló - értelmezése vonatkozásában az elsőfokú bíróság a jogi álláspontját már kifejtette. Majd ezt követően a fellebbező felperes ténylegesen arra hivatkozik, hogy nem az elsőfokú bíróság által vizsgáltak vonatkozásában terjesztette elő a kereseti kérelmét, hanem egyéb jogsértőnek állított alperesi magatartás vonatkozásában. Amennyiben a másodfokú bíróság e körben az anyagi pervezetést elvégezné, a felperesnek lehetősége lenne arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása ismeretében ténylegesen a keresetét - annak az általa lehetségesnek vélt értelmezése szerint - megváltoztassa, ez pedig egyértelműen a polgári peres eljárásokban is érvényesítendő „fegyverek egyenlőségének” az elvét sértené, a Pp. 371. § (1) bekezdése szerinti tilalom meg nem engedett feloldását eredményezné. Egyetértett a másodfokú bíróság az alperes azon álláspontjával, hogy a kereseti kérelmének hiányosságait, ellentmondásosságait jelen perben a felperesnek szükséges viselnie.

[30] A Fővárosi Ítéltábla csupán megjegyzi, hogy amennyiben a felperes a kereseti kérelmét nem a jelen perben elbírált alperesi magatartás vonatkozásában kívánta előterjeszteni, akkor nincs attól elzárva, hogy más alperesi magatartás vonatkozásában az igényét egy újabb, arra irányuló perben érvényesíthesse.

[31] A felperes által csatolt büntetővégzés jelen eljárásban relevanciával nem bír, az nem az alperes személyét érinti. A határozat esetleges értékelése nem eredményezhetett volna kedvezőbb ítéletet a felperesre, így azt sem volt indokolt vizsgálnia a Fővárosi Ítéltáblának, hogy a felperes mikor szerzett tudomást végzésről.

[32] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére, melynek mértékét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésére figyelemmel, azonban a (2) bekezdésben meghatározott mérséklés szerint állapított meg. Az alperesi képviselőnek a fellebbezési eljárásban szükséges munkavégzését, a fellebbezési tárgyaláson való részvételét is elszámolva, négy órában állapította meg.

[33] Az eredménytelenül fellebbező felperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdés és 46. § (1) bekezdése alapján számított 400.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint.

Budapest, 2021. december 2.

Dr. Hercsik Zita
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László
előadó bíró

Dr. Virág Csaba
bíró